

26/08/2014

לכבוד:

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של נ', שמוכיח שבלי קשרים ופרוטקציה בקופת החולים ובבית החולים, אנשים עלולים להמתין חודשים ארוכים לבדיקות וטיפולים מצילי חיים:

"בתחילת מאי 2014 אמא שלי הרגישה גוש בשד שלה.

היא פנתה לראות כיורוגית של קופת חולים, אבל לא היה ניתן לקבוע תור כמה שבועות קדימה. לאחר שהרמנו קול מול מנהלת הסניף שבו אמא שלי חברה, נמצא לאמא שלי תור כעבור שבוע. הכירורגית חשבה שמדובר במשהו שפיר, נתנה לאמא שלי אנטיביוטיקה ואמרה לחזור כעבור שבוע. לא היו תורים לעוד שבוע, רק לעוד כמה שבועות. שוב הריטואל של צעקות כדי להשיג את התור שהרופאה הנחתה בעצמה שצריך להתקיים. האנטיביוטיקה לא עבדה, אבל הרופאה המשיכה לנסות, וככה כל שבוע-שבועיים אמא שלי הגיעה לכירורגית הזו, ללא כל שינוי במצבה ואפילו עם החמרה.

לבסוף החליטה הכירורגית לשלוח את אמא שלי למיון, כעבור חודש וחצי (!) מאז האבחון הראשוני של הגוש, במטרה שתתאשפז שם במחלקה כיורוגית ושם יטפלו בה.

כשאמא שלי הגיעה לרופא במיון (לקח כמה שעות, בנוהל), היא היתה צריכה לשכנע אותו בצעקות שהיא אכן צריכה להתאשפז, ושלחת לה אנטיביוטיקה ולשחרר אותה זה לא הפתרון (על אף שהיה ידוע שהפתרון הזה נוסה בחודש האחרון ללא הצלחה). לבסוף הצליחה לגשת לרופאה אחרת שהסכימה שיאשפז אותה.

אמא שלי היתה מאושפזת שבוע שלם במחלקה כיורוגית בתל השומר עם אנטיביוטיקה לווריד וכל מיני התערבויות כיורוגיות, כאשר ניסו לנקז את הנוזלים בגוש בשד שלה. באחת מההתערבויות האלה החליטו לקחת לה ביופסיה (טוב שנזכרו). לביופסיה לוקח כמה ימים להגיע. אחרי שנאשו מהטיפול באמא שלי החליטו לשחרר אותה, לא לפני שהודיעו לה דרך אגב שהביופסיה שלה חזרה ומצאו תאים סרטניים בגוש שלה.

אנחנו כבר חודשיים אחרי שאמא שלי מצאה לעצמה את הגוש, ועכשיו היא והסרטן שלה משוחררים מבית החולים.

היא הלכה הביתה עם הידיעה שיש לה סרטן (בחומרה כלשהי בסימן שאלה), לקבוע לעצמה בדיקות MRI, CT, ועוד ביופסיות. כשניסינו לקבוע MRI בבית חולים נאמר לנו שהתור הקרוב ביותר הוא - שימו לב - באוקטובר. לאמא שלי יש סרטן ביוני, ונוכל לדעת מה מידת החומרה רק באוקטובר. צעקות בקופת חולים ועוד הרבה טלפונים הביאו אותנו ל-MRI כעבור שבועיים. קשרים שיש לנו בבית החולים הביאו אותנו, הפלא ופלא, לבדיקה כעבור יומיים (איכשהו התאריך הקרוב ביותר עבר מאוקטובר לעוד יומיים). הזדעזענו מכך קשות. מה עם מי שאין לו קשרים? מה אדם כזה אמור לעשות?

לאחר כל הבדיקות התברר שלאמא שלי יש סרטן מסוג אגרסיבי ומסוכן שמתפשט מאוד מהר, אבל שלמזלנו אבחנו אותו 'מוקדם' מספיק והוא לא התפשט. ועכשיו היא 'רק' צריכה לעבור כימותרפיה במשך ארבעה חודשים, כריתת שד, והקרנות.

אני לא יודעת איך זה היה יכול להסתיים אם היו מגלים את זה כעבור פחות מחודשיים ולאחר שבוע אשפוז חסר טעם בבית חולים.

אולי יכלו להימנע מכריתת השד?

אולי יכלו להימנע מהכימותרפיה?

עוד אין לדעת כמובן מה היה עולה בגורלה של אמא שלי אלמלא הקשרים שלנו בבית החולים ושאר הניגוסים שהפעלו, מה עם מי שאין לו מי שיצחק? מה עם מי שלא יודע עברית?

אם היו מגלים את זה באוקטובר יכול להיות שכבר לא היה איך לעזור לאמא שלי."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת